

[Inger Harms]

Folketingets landbrugsudvalg er i denne sag blevet reduceret til et ekspeditionskontor, der velvilligt – for nogle vedkommende måske modvilligt – medvirker til, at dette forlig, indgået mellem to organisationer, ophøjes til lov.

Jeg synes, det er fantastisk, at især et parti som de radikale, som ellers altid modsætter sig pression fra diverse organisationer, i denne sag fuldstændig lader stå til og overgiver lovgivningsmagten til organisationer uden for dette hus.

Der har lydt mange knubbede ord især til socialdemokratiet i denne sag om manglende lyst til samarbejde m.m., men sandheden er, at det skyldtes den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjørn Westh, at udvalget til trods for den borgerlige fløjs bundethed på hænder og fødder gennemførte seks fælles betækningsbidrag, der for de flestes vedkommende henstiller til ministeren at foretage eller undlade diverse ting. Jeg finder det meget positivt, at der kunne gennemføres disse fælles betækningsbidrag, og dette skyldes, hvad enten man kan lide det eller ej, hr. Bjørn Westh. Det eneste ændringsforslag, hele udvalget kunne tiltræde, var også stillet af socialdemokratiet.

Derfor vil jeg ikke acceptere, at oppositionen beskyldes for ikke at ville samarbejde om en ny landbrugslov. Det er trods alt os, der har lavet arbejdet med at få den forbedret.

I forbindelse med de fælles betækningsbidrag vil jeg gerne udbede mig ministerens reaktion på disse, og om man kan forvente, at ministeren vil efterleve dem og hvordan. Det var min opfattelse af samrådet efter anden behandling, at ministeren blot opfattede disse seks fælles betækningsbidrag som et godt råd fra udvalget. Når hele udvalget henstiller noget til ministeren, gør vi det ikke bare for sjov, men selvfølgelig fordi vi forventer, at henstillingerne bliver taget til efterretning.

Som det vel klart fremgår af min tale, stemmer SF i hvert fald ikke for dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Nej, hr. Bjørn Westh, det er svært for os, der har fulgt forhandlingerne, at få øje på

socialdemokratiets store rolle som landbrugsgets beskytter. Sådan opfattede vi det for et øjeblik siden. Stoploven var vel egentlig et udtryk for irritation over, at man ikke kunne få forhandlet enhedsprioriteringen ind i december 1985. Når dertil kommer, at socialdemokratiet ønsker at pålægge landbruget store omkostninger i form af øgede ejendomsskatter, gødningsafgift osv., så er det vanskeligt at se sammenhæng i disse sager.

Larsen-Ledet (RV):

Ja men så gik det jo alligevel. Folketinget står nu over for at skulle vedtage en ny landbrugslov, og det er efter radikal opfattelse noget af en festdag for alle dem, der ønsker bosætningsmønsteret i landsbyerne og i landdistrikterne opretholdt. Det bliver lettere at købe mindre landbrug, det bliver sværere at nedlægge landbrug, og ved tilkøb af jord får mindre ejendomme og ejendomme med husdyr en fortrinsstilling.

Det er klart, at der i forhandlingerne om dette lovforslag har været forskellige holdninger. Fru Inger Harms er meget bekymret for de radikale. Det er vi selvfølgelig taknemlige for, men vi har prøvet at lave kompromis før, og det er nu altså den måde, et parti med 10 medlemmer i folketinget får indflydelse på. Hvis vi ville føre 100 pct. radikal politik på alle områder, så gad jeg nok se, hvilke resultater vi fik ud af det. Dette er praktisk, realistisk politik, hvor vi har fået noget, vi godt kan lide. Summa summarum: det er et tilfredsstillende resultat for det radikale venstre, som vi ikke er bekymret for at lægge navn til.

Hr. Bjørn Westh var meget skeptisk over for forskellige ting i forslaget, men han har alligevel under forhandlingerne om lovforslaget spurgt landbrugsministeren, om ikke der var en hel ladeport i landbrugsloven, der gjorde det muligt at nedlægge velarrangerede landbrug med dårlige bygninger, hvis bygningerne blev nedrevet. Spørgsmålet fra hr. Bjørn Westh har bragt afklaring, idet landbrugsministeren har sagt, at der ikke på det felt er sket ændringer, hverken i den nye lov eller i fortolkningen af den nye lov. Jeg synes, det var godt, at vi fik det afklaret. Det var hr. Bjørn Westh alligevel skyld i trods alt, selv med hans skeptiske bemærkninger in mente.